

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 324/2017
06.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против туженог „ББ“..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 79/16 (2013) од 27.01.2016. године, у седници одржаној 06.04.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 79/16 (2013) од 27.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14917/13 од 29.10.2013. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је ништав члан 4 став 7 Уговора о стамбеном кредиту број ... закључен 30.07.2008. године између тужиле и туженог. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев у делу у коме је тужила тражила да суд утврди да је уговор о стамбеном кредиту број ... закључен 30.07.2008. године између тужиле и туженог ништав у преосталом делу, те у делу у коме је тужила тражила да суд одреди брисање извршне вансудске хипотеке првог реда на двоипособном стану површине 70 м², стан број ..., на ... спрату стамбене зграде на адреси ..., ... број ..., постојећем на кат.парцели ..., лист непокретности бр. ... КО ..., успостављена у корист туженог 04.08.2008. године под бројем Дн Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 79/16 (2013) од 27.01.2016. године, жалба парничних странака су одбијене, као неосноване и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.02.2013. године. Вредност предмета спора у тужби означена је износом од 100.000,00 динара. Правноснажна пресуда донета је 27.01.2016. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић